

Katecheza rodzinna 4.

Temat: Kalendarz Liturgiczny

Drodzy Rodzice! Dzisiejsza katecheza ma na celu zapoznanie dzieci z kolorami używanymi podczas roku kościelnego. Pragniemy wytłumaczyć dzieciom, że rok w kościele podzielony jest na pewne okresy, które związane są z różnymi świętami.

Będą potrzebne: kredki, kalendarz - do kolorowania i kalendarz – puzzle, papierowy talerz, zielone kartki, cztery świece, nożyczki i klej

1. Modlitwa

2. Tłumaczymy dziecku, że kalendarz kościoła związany jest z życiem Pana Jezusa, jego narodzinami, śmiercią i zmartwychwstaniem oraz z zesłaniem Ducha Świętego.

Kolor biały - reprezentuje święta. (Pytamy dziecko jakie zna święta?)

- Boże Narodzenie rozpoczyna 4 tygodnie Okresu Bożego Narodzenia

- Wielkanoc rozpoczyna 8 tygodni Okresu Wielkanocy, który kończy się Niedzielą Zesłania Ducha Świętego (jest to jedyne święto, oznaczone **kolorem czerwonym**).

Kolor fioletowy - reprezentuje okres przygotowania do świąt.

Zadajemy dziecku pytanie: co to jest adwent?

Adwent - jest to okres przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia, który trwa 4 tygodnie. Rok liturgiczny rozpoczyna się pierwszą niedzielą adwentu.

Wielki Post to okres przygotowania do Wielkanocy, który trwa 6 tygodni i rozpoczyna się Środą Popielcową.

Kolor Zielony reprezentuje Okres Zwykły

Jest to czas pomiędzy Zesłaniem Ducha Świętego i Adwentem oraz pomiędzy Okresem bożego Narodzenia i Wielkim Postem.

3. Prosimy dzieci, by na bazie zdobytych wiadomości spróbowały ułożyć kalendarzowe puzzle.

4. Prosimy dzieci, by pokolorowały kalendarz.

5. Wykonujemy razem z dzieckiem papierowy wieniec adwentowy: odrysowujemy dłonie dziecka na zielonym papierze, wycinamy „rączki”, które będą przypominały gałązki, przyklejamy je do papierowego talerza, na końcu przyklejamy cztery świece

6. Modlitwa

Katecheza rodzinna – cztery tygodnie adwentu

Adwent. Tydzień pierwszy - Nadzieja.

Rozpoczynamy okres Adwentu. Pragniemy wytłumaczyć dzieciom, czym jest adwent. Pierwszy tydzień adwentu wprowadza koncepcje oczekiwania i nadziei. Celem tej katechezy jest pokazanie, że tak jak my w ciemności poszukujemy światła, tak ludzie niegdyś oczekiwali Pana Jezusa. Zapoznajemy też dziecko z rolą proroka.

Będą potrzebne: fioletowy pasek, wycięta postać Izajasza, szopka, wieniec adwentowy z zapaloną pierwszą świecą.

1. Modlitwa

2. Zadajemy dziecku pytania:

- Co to jest adwent i ile trwa?

- Po czym poznajemy w kościele, że rozpoczął się czas oczekiwania?

- Na kogo czekamy podczas adwentu?

3. Jeśli to możliwe gasimy w pokoju światło. Pytamy dziecko:

- Jak się czujesz kiedy robi się ciemno?
- Czy łatwo jest znaleźć drogę w ciemności?
- Co jest ci potrzebne, żebyś lepiej widział?

(zapalamy światło)

Dawno temu ludzie żyli w 'ciemności'. Bardzo czekali na przyjście Mesjasza - kogoś, kto pokaże im jak być dobrym, pokaże im drogę. Zastanawiali się kim będzie ten człowiek, jak będzie wyglądał. Żyli w tamtych czasach prorocy- czyli ludzie, którzy słuchali Boga i przekazywali jego słowa innym ludziom. Jeden z proroków - Izajasz - rozgłaszał radosną nowinę o przyjściu Mesjasza. Powiedział ludziom, że mają mieć **nadzieję**. Jego słowa odnajdziemy w Biblii: (nazywamy je proroctwo Izajasza)

„Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką;

Nad mieszkańcami kraju mroków światło zabłysło”.

(Izajasz 9:1)

Zadajemy dziecku pytanie:

- Na kogo czekali ludzie?
- Dlaczego prorok Izajasz nazwał Jezusa światłem?
- „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia.” (Jan 8:12)
- Na kogo my czekamy w czasie adwentu?

4. Znajdujemy w domu miejsce gdzie będzie rozwieszona lub położona fioletowa droga do szopki. Rozkładamy fioletowy pasek i pustą szopkę. Na początku drogi kładziemy figurkę Izajasza. Tłumaczymy dziecku, że pierwszy tydzień adwentu to tydzień nadziei, bo podobnie jak dawniej ludzie i my dziś z nadzieją czekamy na przyjście Pana Jezusa. Zapalamy pierwszą świecę - symbol nadziei.

Temat: Adwent. Tydzień drugi- Pokój.

Drugi tydzień adwentu poświęcony jest zagadnieniu pokoju. Poprzez tajemnice Zwiastowania pragniemy uświadomić dziecku, że dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych. Jeśli zaufamy Bogu, to rzeczy trudne czy straszne znikają, konflikty zostają rozwiązane. Bóg jest pokojem i pragnie byśmy i my czuli pokój w naszych sercach.

Będą potrzebne: fioletowy materiał, figurkę Izajasza, figura Maryi, Józefa i osiołka, szopka, zapalona pierwsza i druga świeca z wieńca adwentowego.

1. Modlitwa - zapalamy 2 świece.

2. Zadajemy dziecku pytania wprowadzające:

- Ile trwa adwent?
- Na kogo czekamy podczas adwentu?
- Kto jest mamą Pana Jezusa?
- Kto jest „ziemskim” tatą Pana Jezusa?

3. Opowiadamy dziecku o Zwiastowaniu własnymi słowami, pozostając wiernym treści z Pisma Świętego: *Ponad dwa tysiące lat temu, w miasteczku Nazaret położonym w Galilei, mieszkała Maryja (Znajdź Nazaret na mapie Izraela). Maria, która bardzo kochała Boga, była zaręczona z Józefem. Pewnego dnia anioł Gabriel przyszedł do Marii. Pozdrowił ją, powiedział, że jest wybranką Pana Boga, aby się nie bała, oraz że będzie miała dziecko, któremu ma dać na imię Jezus. Anioł powiedział jej również, że jej syn będzie szczególnym dzieckiem; będzie wielkim, a jego królestwo będzie trwało na wieki. Maria zapytała jak to się stanie skoro nie ma męża. Anioł odpowiedział, że stanie się to za sprawą Ducha Świętego i jej dziecko będzie nazwane Synem Bożym. Anioł powiedział jej również, że jej kuzynka Elżbieta, która nie ma dzieci, a jest w podeszłym wieku, będzie miała dziecko ponieważ dla Boga nie ma nic niemożliwego. Maria odpowiedziała, że będzie posłuszną Bogu i aby się stało według życzenia Boga. Wtedy Anioł od niej odszedł.*

Zwiastowanie Maryi (Łukasz 1:26-38)

W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą,». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa!» Wtedy odszedł od Niej anioł.

Zwiastowanie Józefowi (Mateusz: 1:18-25)

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierwim nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: "Bóg z nami". Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie, lecz nie zbliżał się do Niej, aż porodziła Syna, któremu nadał imię Jezus.

4. Zadajemy dziecku pytania:

- Jakbyś się czuł/czuła gdyby odwiedził Cię Anioł?
- Co byś mu odpowiedział/odpowiedziała?
- Jak myślisz, jak się czuła Maria kiedy przemawiał do niej Anioł? (nawiązać do pokoju)
- A jak się czuł Józef?

5. Do fioletowej drogi do Betlejem dokładamy wycięte figury Maryi, Józefa i osiołka.

Adwent. Tydzień trzeci - Radość.

W trzecim tygodniu adwentu będziemy rozważać zagadnienie radości, w które wprowadzą nas pasterze. Opowiadając dziecku własnymi słowami historie Bożego Narodzenia pragniemy, by rozumiało ono słowa Pisma Świętego, które czytane są nie tylko w kościele, ale także w wielu domach na rozpoczęcie Wigilii. Będą potrzebne: fioletowy materiał, figurkę Izajasza, figura Maryi, Józefa i osiołka, figurka pasterzy i owiec, szopka, pierwsza, druga i trzecia świeca z wieńca adwentowego.

1. Modlitwa - zapalamy 3 świece.

2. Zadajemy dziecku pytania wprowadzające:

- Który tydzień adwentu teraz mamy?
- Na kogo czekamy podczas adwentu?
- Kto jako pierwszy dowiedział się o Bożym Narodzeniu?

3. Opowiadamy dziecku historię Narodzenia Pana Jezusa i adoracji pasterzy własnymi słowami.

W owym czasie Izrael, gdzie żyli Maria i Józef był częścią cesarstwa rzymskiego. Rzymski cesarz August chciał mieć listę wszystkich mieszkańców cesarstwa by upewnić się, że wszyscy płacą podatki. Rozkazał wszystkim aby powrócili do miejsca, z którego pochodzi ich rodzina, aby zapisać tam swoje imię. Maria i Józef przebyli

dluga drogę (około 110 kilometrów) z Nazaretu do Betlejem skąd pochodziła rodzina Józefa. Większość ludzi przemieszczała się pieszo, niektórzy mieli osiołki, które pomagały im przewieźć rzeczy potrzebne w drodze. Józef i Maria przemieszczali się bardzo wolno, gdyż dziecko Marii miało się wkrótce narodzić. Kiedy dotarli do Betlejem, nie mieli się gdzie zatrzymać na noc, gdyż tak wiele osób przybyło aby zapisać swoje imię. Znaleźli jedynie miejsce w stajence pośród zwierząt. W tym biednym miejscu Maria urodziła Jezusa, Syna Bożego. Jego łóżeczkiem było żłobek z którego zwierzęta jadły siano. Na wzgórzach i polach w okolicach Betlejem, pasterze pilnowali swych owiec podczas długiej nocy. Az nagle Anioł pojawił się przed nimi i chwala Pańska świeciła wokół nich. Pasterze byli bardzo, bardzo wystraszeni, ale anioł powiedział: „Nie lękajcie się. Mam dobra nowinę dla Was i dla całego świata. Dzisiaj w Betlejem narodził się wam Zbawiciel. Znajdziecie go leżącego w żłobku”. A potem pojawiły się na niebie całe zastępy aniołów. Pasterze słyszeli jak chwalili Boga śpiewając: „**Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli**” Kiedy aniołowie odeszli, pasterze powiedzieli do siebie nawzajem: „Pójdźmy do Betlejem zobaczyć co się wydarzyło”. Kiedy przybyli do Betlejem znaleźli Maryję i Józefa oraz małego Jezusa leżącego w żłobku tak jak anioł im oznajmił. Opowiedzieli wszystkim dookoła co anioł im powiedział, a wszyscy którzy tego słuchali byli bardzo zdziwieni. Po czym pasterze wrócili do swoich owiec chwalcąc Boga, który zesłał im Zbawiciela.

Czytamy wspólnie z dziećmi (Łukasz 2:1-20)

Narodzenie Jezusa

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! **Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu:** dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania». Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: «Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił». Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane.

4. Zadajemy dziecku pytania:

- Jak myślisz jak się czuła Maryja i Józef na drodze do Betlejem?
- Co myślisz o Panu Jezusie będącym królem urodzonym w stajence? Czy królowie rodzą się zwykle w stajence?
- Jak myślisz jak się czuli pasterze, kiedy Anioł do nich przemówił?
- Jakimi słowami Aniołowie wielbili Boga? Skąd znamy te słowa?

5. Do fioletowej drogi do Betlejem dokładamy wycięte figury pasterzy i owiec.

Adwent. Tydzień czwarty - Miłość.

Czwarty tydzień adwentu poświęcony jest zagadnieniu miłości. Tysiące lat ludzie żyli nadzieją przyjścia Mesjasza, który nauczy ich kochać, prawdziwie, nie tylko uczuciem, ale z prawdziwą troską i zobowiązaniem jak Dobry Pasterz. Z taką samą tęsknotą i my czekamy w czasie adwentu na Boże Narodzenie.

Będą potrzebne: fioletowy materiał, figurkę Izajasza, figura Maryi, Józefa i osiołka, figurka pasterzy i owiec, figurka Trzech Króli i wielbłąda, szopka, pierwsza i druga, trzecia i czwarta świeca z wieńca adwentowego.

1. Modlitwa - zapalamy 4 świece.

2. Zadajemy dziecku pytania wprowadzające:

- Czy wiesz kto przybył do szopki z dalekich stron, by zobaczyć nowonarodzonego Jezusa?
- Co wskazywało mędrcom drogę?

3. Opowiadamy dziecku historię Trzech Króli:

Kiedy urodził się Pan Jezus, nowa, jaskrawa gwiazda ukazała się na niebie. Mędrcy z dalekich krajów zobaczyli gwiazdę i domyślili się co ona oznacza. Byli oni uczonymi mężczyznami, którym znane były historyczne zapisy, że ukaże się nowa gwiazda gdy narodzi się wielki król. Wyruszyli oni w długą drogę aby odnaleźć tego króla i zanieść mu dary. Mędrcy ci podążyli za gwiazdą w kierunku Judei i kiedy dotarli do Jerozolimy zaczęli pytać się: „Gdzie narodziło się dziecko, które będzie królem żydowskim?”. Herod, król Judei, usłyszawszy o tym, zezłościł się, jakżeby ktoś zamierzał wziąć jego miejsce króla. Herod zaprosił mędrców do swojego pałacu. Powiedział im aby podążyli za gwiazdą, aż odnajdą tego króla, aby w drodze powrotnej wstąpili by mu powiedzieć gdzie go znaleźli, aby i on mu złożył cześć. Herod niestety nie powiedział im, że on miał inny plan – chciał zabić nowego króla. Prorok Micheasz, który żył 700 lat przed narodzeniem się Pana Jezusa powiedział, że Mesjasz narodzi się w Betlejem. Dlatego mędrcy podążyli za gwiazdą w kierunku Betlejem. Wyglądało tak, jakby ta gwiazda zatrzymała się bezpośrednio nad miejscem gdzie był Pan Jezus. Trzej Królowie weszli do domu, w którym znaleźli Pana Jezusa i Maryję, pokłonili się mu i złożyli mu cześć. Mędrcy położyli przed Panem Jezusem dary, które mu przynieśli.

Mędrcy ze Wschodu (Mateusz: 2:1-12)

Gdy zaś Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: «Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać mu pokłon». Skoro to usłyszał król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima. Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz. Ci mu odpowiedzieli: «W Betlejem judzkim, bo tak napisał Prorok:

A ty, Betlejem, ziemio Judy,

nie jesteś zgoła najlichsze spośród głównych miast Judy,

albowiem z ciebie wyjdzie władca,

który będzie pasterzem ludu mego, Izraela.

Wtedy Herod przywołał potajemnie Mędrców i wypytał ich dokładnie o czas ukazania się gwiazdy. A kierując ich do Betlejem, rzekł: «Udajcie się tam i wypytajcie starannie o Dziecię, a gdy Je znajdziecie, donieście mi, abym i ja mógł pójść i oddać Mu pokłon». Oni zaś wysłuchawszy króla, ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przysła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. Gdy ujrzeli gwiazdę, bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A otrzymawszy we śnie nakaz, żeby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do swojej ojczyzny.

4. Zadajemy dziecku pytania:

- Jak myślisz dlaczego Mędrcy przynieśli prezenty?
- Jakim królem będzie to specjalne dziecko Boga i czy ty chciałbyś mieszkać w jego królestwie?
- Jeżeli miałbyś zanieść dar do Pana Jezusa, co by to było?

5. Do fioletowej drogi do Betlejem dokładamy wycięte figury Trzech Króli i wielbłąda.

6. Modlitwa końcowa

7. Praca domowa: W przerwie świątecznej obejrzyj bajkę o Mojżesz – jest umieszczona na naszej stronie internetowej w wersji po angielsku i po polsku.